

“Ségolène Royal donarà més poder a les regions”

Jean Glavany (Sceaux, França, 1949) és diputat socialista a l'Assemblea Nacional francesa i exministre d'Agricultura i Pesca. Recentment ha participat en un cicle de conferències organitzat a Barcelona per l'Institut d'Estudis Catalans per explicar del model d'ordenament territorial francès. En aquesta entrevista, Glavany parla de les properes eleccions presidencials franceses i també del paper que haurien de tenir les regions a Europa.

Les enquestes, ara per ara, mostren un avantatge de Nicolas Sarkozy sobre Ségolène Royal per a la primera volta de les eleccions presidencials franceses que se celebrarà el proper 22 d'abril. Com veu a la candidata socialista?

—La història de les presidencials franceses, tal com va passar amb Lionel Jospin l'any 2002, indica que les enquestes fetes dos mesos abans de la primera volta no tenen gran significat, per tant, s'han de mirar amb prudència. També és cert que Sarkozy va començar la campanya abans que Ségolène.

—Vostè va quedar satisfet amb l'elecció de Royal com a candidata a les primàries del Partit Socialista francès?

—Les primàries van ser un èxit perquè han donat una imatge d'un Partit Socialista molt democràtic i transparent. Això també ha fet molt de bé a Royal, li ha donat més legitimitat.

—Royal està més preparada per guanyar les presidencials que Laurent Fabius o Dominique Strauss-Khan, els seus rivals a les primàries?

—Psicològicament, està molt preparada, i políticament crec que millorarà durant la campanya.

—Quins són, al seu parer, els punts forts de Royal i del programa polític del Partit Socialista?

—El fet de ser una dona, de ser jove i de pertànyer a una nova generació li atorga molts punts a favor. El programa socialista, d'altra banda, posa molt èmfasi en la qüestió social i dóna resposta a moltes de les demandes dels francesos, com, per exemple, les que fan referència a les mancances en el terreny social.

—Alguns, fins i tot, davant d'aquest esperit renovador, s'han atrevit a anomenar Ségolène Royal la “Zapatera” francesa. Què en pensa, d'aquesta comparació?

—No veig cap comparació possible entre Ségolène Royal i el president espanyol Rodríguez Zapatero. Les circumstàncies espanyoles i les franceses no tenen res a veure, són ben diferents. En primer lloc, en l'àmbit institucional, el càrrec de president francès és equiparable al de cap d'estat, que en el cas espanyol correspon al rei. D'aquesta manera, són coses diferents. A més, a diferència de Zapatero, Royal encara no ha guanyat les eleccions.

—El candidat conservador a les properes eleccions és acusat per al-

guns sectors de l'esquerra de defensar un model vell de fer política. Quina opinió li mereix el ministre de l'Interior, Nicolas Sarkozy?

—No crec que Sarkozy representi un vell model de fer política. És un home liberal en el terreny econòmic, atlantista en el diplomàtic i que defensa un ideal laic.

—Vostè té por que el líder de la ultradreta francesa, Jean Marie Le Pen, torni a desbancar el candidat socialista en la primera volta de les eleccions, com li va passar a Lionel Jospin al 2002?

—Espero que això no passi. El 2002 va quedar molt clar que les enquestes havien subestimat les possibilitats de Le Pen. Ara bé, crec que ara és diferent, veig una dreta més dividida. Espero veure Ségolène Royal en la segona volta.

—Si li sembla, parlem ara de la qüestió regional. Les lleis de tipus descentralitzador que s'han aprovat a França en els darrers anys ja són suficients, o són excessives, al seu parer?

—França ha iniciat un procés descentralitzador audaç i massa tardà alhora. Ja als anys vuitanta, amb François Mitterrand a la presidència, es va començar a trencar la fama jacobina que ha tingut l'estat francès. El problema és que al darrere de les lleis no hi ha hagut recursos econòmics suficients, i això ha estat mal vist per les regions. Estic convençut que si arriba a la presidència, Ségolène Royal anirà més lluny en aquesta qüestió.

—En quin sentit?

—Ségolène donarà més poder a les regions, perquè vol que aquestes siguin la base del sistema administratiu francès.

—Vol dir que algunes zones de França, com la Bretanya, el País Basc francès o la Catalunya Nord podrien gaudir d'alguna mena d'estatut especial?

—No ho crec. Això ja ho té Còrsega, que en algunes qüestions té molta autonomia. França ja no és l'estat jacobí que havia estat, és a dir, el moviment descentralitzador és imparable, però anar gaire més enllà no té gaire sentit.

—**Veu amb bons ulls, però, que per raons històriques i culturals la Catalunya del nord i la del sud estrenyin els seus vincles?**

—Evidentment, hi ha d'haver una relació més propera entre els dos. Crec que és una iniciativa molt bona i que ha d'anar al més lluny possible. No en tinc cap dubte.

—**Aleshores, quina opinió li mereix la proposta d'impulsar una gran euroregió transpirinenca feta per l'anterior president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall?**

—Hi ha un moviment de cooperació regional que cada cop pren més força. Jo mateix ho he pogut viure al Consell General dels Alts Pirineus. Les regions de l'àrea pirinenca fa temps que treballen juntes i, de fet, hi ha voluntat política per fer-ho. Crec que és una cosa positiva i que tot arribarà.

—**En aquest sentit, al seu parer les regions haurien de tenir més pes enfront dels estats dins l'actual projecte d'una Europa unida?**

—No, no sóc partidari de l'Europa de les regions. La Unió Europea és una fe-

deració d'estats nació, per tant, són els estats els que han de portar el pes, cosa que no vol dir que s'hagi de descartar la cooperació entre regions. Jo sóc re-

Un pes pesant

Jean Glavany és un pes pesant de la política francesa. La seva carrera es va iniciar l'any 1988 com a cap de gabinet del president François Mitterrand; posteriorment va ser secretari d'estat de l'Ensenyament Tècnic, portaveu del Partit Socialista i, del 1998 al 2002, ministre d'Agricultura i Pesca del Govern del primer ministre Lionel Jospin. Actualment és diputat a l'Assemblea Nacional francesa per tercera vegada. A més d'això, en el món municipal i regional també ha tingut un paper destacat: ha estat dues vegades elegit alcalde de la localitat de Maubourguet i dues vegades vicepresident del Consell General del Departament dels Alts Pirineus. Actualment presideix la Comunitat d'Agglomeració de Grand Tarbes, un model d'organització comarcal posat en pràctica a França.

gionalista, però no partidari d'una Europa de les regions, que, al capdavant, és un intent d'esborrar l'esperit nacional dels estats.

—**Una de les peces clau en aquesta cooperació regional és el TGV. Fins ara, però, França no sembla tenir gaire pressa a fer la connexió amb la xarxa de ferrocarril d'alta velocitat espanyola...**

—França té voluntat d'ampliar la xarxa ferroviària de gran velocitat cap al sud vers Espanya, igual que cap a l'est vers Alemanya. El Govern francès s'hi ha compromès i espero que la situació electoral no interfereixi en aquesta qüestió.

—**França va votar "no" al projecte de Constitució europea. Com valora la proposta de relançament europeu feta per l'actual presidència de torn de la Unió Europea, la de la cancellera alemanya Angela Merkel?**

—Sobre això en podré opinar quan sapiguem què és el que vol fer exactament Angela Merkel. És evident que França i Holanda, a més d'altres països on ni tan sols hi va haver referèndum, han provocat una esquerda a Europa. Això implica que ara cal tornar a arrencar i tractar aquest tema. Per això cal posar-se a treballar amb ambició.

Xevi Camprubí